

[Justitsministeren.]

hr. Niels Ravn, at jeg tror, det ærede medlem misforstår bestemmelsen i den oprindelig foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 3. Der står her:

„I sognekommunerne udgør afgiften halvdelen af de i stk. 2 nævnte beløb. Holdes der i en husstand kun én hund, er denne dog afgiftsfri, såfremt den ikke er højere end 42 cm.“

De sidste 8 ord udgår nu, således at der i 2. punktum kommer til at stå:

„Holdes der i en husstand kun én hund, er denne dog afgiftsfri.“

Heri ligger — derom kan der ingen tvivl være — at holdes der i en husstand to hunde, er de begge afgiftspligtige. Jeg forstod, at det ærede medlem læste det på en anden måde; den fortolkning er jeg ikke enig i; jeg mener, det ærede medlem læser det helt forkert.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen harcelerede over, at det i § 2, stk. 2, hedder, at måling sker til skulderbladets overside. Det ærede medlem ville have „øverste kant“ i stedet. Jeg glæder mig til under den kommende udvalgsbehandling at afæske det ærede medlem hr. Niels Ravn, der også er sagkyndig, en udtalelse om, hvad der måtte være rigtigt.

Må jeg dernæst om et par af ændringsforslagene sige følgende:

Ændringsforslag nr. 2 går ud på at stryge ordene „såfremt den ikke er højere end 42 cm“ — netop det, vi diskuterede lige nu. Jeg har naturligvis ikke været særlig begejstret for ændringsforslaget, netop fordi det, jeg havde til hensigt med mit forslag, var at fremme, jeg havde nær sagt hundehold med mindre hunde; men problemet er for mig af mindre væsentlig størrelse, og jeg forstår den argumentation, der er ført for, at man i landdistrikterne bør kunne holde også større hunde afgiftsfrit, og det er derfor uden sorg i sinde, at jeg accepterer dette ændringsforslag.

Om ændringsforslag nr. 5 er det mig magtpåliggende at sige følgende: den omstændighed, at man fastholder lovforslagets formulering, hvorefter der i § 12, stk. 1, kommer til at stå: „Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet“, indebærer, at forbud mod lænkehunde er gennemført. Derfor er jeg ikke enig med det

ærede medlem hr. Iver Poulsen, når han betegner loven som mangelfuld på dette punkt. Vi har i udvalget indgående diskuteret, om vi kunne finde en anden formulering af denne bestemmelse, en formulering, der gjorde det aldeles klart, at med dette lovforslags gennemførelse var begrebet lænkehund ulovligt i Danmark. Vi har diskuteret mange formuleringer, men ikke fundet nogen bedre end den, der stod i det oprindelige forslag. Tilføjelsen om, at når en hund holdes bundet, skal de og de betingelser være opfyldt, ændrer intet ved det principielle, men er efter mit skøn en rimelig tilføjelse. I denne forbindelse gjorde det ærede medlem hr. Iver Poulsen en bemærkning om, at han ønskede indføjet, hvad der havde stået i den hidtidige lov: krav om forsvarlig røgt og pleje. Der er ingen, der i realiteten er uenig med det ærede medlem om, at dette krav eksisterer; vi har blot ikke ment, at det var nødvendigt at fremhæve det i loven, og har i loven alene villet tage de mere eksakte bestemmelser med, som vi anså det for nødvendigt at lovfæste.

Endelig vil jeg gerne om ændringsforslag nr. 6 sige, at det altså indebærer en skærpelse af loven i forhold til det, jeg havde foreslået. Det er efter mit skøn et stærkere skridt i dyrevenlig retning end det oprindelige forslag, fordi det indebærer, at begrebet lænkehund afskaffes hurtigere, end jeg havde turdet foreslå, og jeg hilser bestemmelsen med stor tilfredshed.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn rejste spørgsmålet, om vi ikke i et nyt udvalgs-møde kunne finde frem til en bestemmelse, der hindrede, at man i stedet for at lænke hundene indespærrede dem i hundegårde eller bure, hvor deres livsvilkår ville blive endnu ringere, end hvis de var lænket. Jeg har selv tænkt en hel del over dette spørgsmål og er særdeles villig til et udvalgs-møde, hvor vi kan drøfte, om vi kan finde frem til en bedre formulering. Jeg vil hilse dette med den allerstørste glæde.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale ændringsforslagene bortset fra ændringsforslag nr. 1.

Niels Ravn: Til den højtærede justitsministers sidste bemærkning skal jeg sige, at jeg har ikke ment, at vi burde forbyde eller hindre, at hunde blev indespærret i